

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι' έννιακόσα τρία,
δράσις και φιλοπατρία.

Δέκα του μινός του Μάν,
τό ποτιέθρον βρωμεί.

Δέκατον κι' όγδοον μετρούντες χρόνον
'στην γην έδρουόμεν των Παρθενώνων.

'Οκτακόσα λογαριάω
κι' 'Ισποκράτας άραδειάω.

Φασουλής και Περικλέτους, ό καθένάς νέτος σκέτος.

Φ.— Συνέδριον ιατρικών,
παρηγορον, ελληνικών,
συνέδριον και μάζωξις μυστών της 'Επιστήμης,
όπου παντού γεαίρεται
κι' ή δόξα της εξαίρεται
μέ σάλπιγγας τής Φήμης.

Συνέδριον 'Ιπποκράτων,
παρηγορία των θνητών,
όλων των νόσων όλεθρος, των μικροβίων τρώμος,
πανήγυρις 'Ασκληπιού συλλήθδων και συντόμως.
Διό κι' έμεις περιχερεί τον κόσμον συνταράζωμεν
και διατρώω κρζώωμεν :

τό πλήθος των άσθενειών εις κόρκακις έρρέτω...

Π.— Λοιπόν τους είδες τους γιατρούς ;

Φ.— Τους είδα, Περικλέτο.

Π.— Καί δέν μου λές, παρακκλώ, τους μύστας πώς τους
[΄βρηκες ;

Φ.— Γιατροί τής μόδας, άρ νουβό, μά και παλθαίς αντίκαις,
γιατροί μέ νέα βότανα, γιατροί μέ σεβιτισάλια,
καρδιό κάθε καρδιόκι, τουριού τουριού κεφάλια.
Γιατροί μέ κούσια, Περικλή, και μέ κοφή βεντούζα,
γιατροί, που 'στην ελεύθερη κυκλοφορούν μουφλούζα,
μά και γιατροί περίφημοι τής σκλαδωμένης μάνας,
που καρτερεί τό σήμαντρο μιάς μυστικιάς καμπάνας,
γιατροί σωμάτων και ψυχών, όπου καιρούς και χρόνους
σταλάζουν βόλασμον γλυκι μέ 'στης σκλαδιάς τους πόνοους.

Γιατροί σωμάτων και ψυχών, όπου τους καμαρώνεις,
κι' ήλθαν μ' έλιπίδας φωτεινάς
εις τας 'Αθήνας τας κλεινάς
μέ νέφη να στεφανωθούν τής ελευτέρας σκόνης,
τής ελευτέρας πάντοτε και νυν κυκλοφορούσης
παντού τής πρωτεύουσής.

Καθίστε, νόσοι των βροντών, και σურτε 'στό κομμάτι,
θνητοί, μήν υποφέρετε,

κι' άγάλλεσθε και χαίρετε,
γιατροί τής μύτης, των αυτιών, μά κι' άλλοι για τά μάτια.

Τρέξε και σύ τά φώτα σου προς τούτους να παράσχη
κι' ζιντε να μου κουρεύεσαι,
κι' αν πάζων νόσον, Περικλή, και μακλακίαν πάσχη
μόλις τους 'δης γιατρεύεσαι.

Π.— Πηγαίνω 'στό Συνέδριον...

Φ.— Στάσου... που πήξ, βουβάλι ;

Π.— Πάω ν' άκούσω Κατσαρά, να 'δω Χατζήμυλάη.
Μή μέ βαστάς, βρέ Φασουλή, και 'γγήγορος θά τρέξω
να 'δω τους ντόπιους τους γιατρούς, να 'δω και τους απέξω,
και να φωνάξω τρεις φορές : ό θάνατος άνέστη,
κι' οίκτιέρωμ πών μικροβίον ν' άκούσω μέσ 'στη ζέστη
νέων μεθόδων γνώσεως
και τας άνακινώσεως

περι τής φαύλης κύστεως, περι τής δυσουρίας,
και τής έλοιμάνσεως πάσης κυκλοφορίας.

Θνητέ σακότη, ζένοκατος από τους πόνοους μέινε,
και χάνονται μικροβία, στρεπτόκοκκοι, τοξίναι.

Μή μ' έμπούδης, Φασουλή, και μ' έπιασαν ρειψίματα
και τής κοιλιάς κοψίματα.

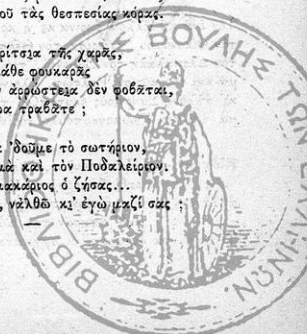
Τών κοψίμάτων έρμιον ό κόσμος καταντά.

Φ.— Θάρρα πώς έρχεσαι τυρή κι' άγγούρια τροφαντά !

Κι' έγώ σακάτης όπως σύ φυσά και ξερουά,
πλήν βλέπε τήν 'Υγίειαν, προστάτιδα τής χώρας,
τήν Αγγλιν, τήν Πανέκειαν, μά και τήν 'Ιαώ,
του λάμποντος 'Ασκληπιού τας θεσπεσίας κόρξας.

Ώ σεις, κορίτσι τής χαράς,
που μόλις κάθε φουκαράς
ιδή τήν θεϊαν σου μορφήν άρωστεια δέν φοβάται,
που 'γρήγορα τραβεί ;

Τραβέμε τό Συνέδριον να 'δοίμε τό σωτήριον,
τόν αδελφόν Μιχαήλον, μά και τόν Ποδαλείριον.
Ευτυχισμένος ό θνάων, μακάριος ό ζήσας...
παρακκλώ, κορίτσι μου, κλάθω κι' έγώ μαζί σας :

'Ελα και σύ, βρέ μακαρῶ,
νὰ ὄγῃς νωτόρους μὰ φορεῖ,
νὰ ὄγῃς πῶς βγαίνουν συνταγαίς
μέσ' ἀπὸ τὸ καλῶθι,
καὶ πῶς γυατρνεύονται πληγαίς
καὶ βάσανα καὶ πάθη.

Κι' ἀπὸ τὸ χέρι, Περικλῆ, μ' ἐπῆραν τὰ καυμένα
καὶ 'στὸ σπορὸν Συνέδριον 'κουδάλισαν κι' ἔμενε.
Καὶ 'στὸν ἰδρώτα 'μούσκεψαν σὺν νάκανα λουτρό,
κι' εἶδ' τὸν Ντάλα, Περικλῆ, τῆς Πόλις τὸν γυατῶ,
τὸν Παλαμῆδη, τὸν Μικρῆ, καὶ τὸν μακρὸ Βρατσάνο,
ποῦναι γυατροὶ περίφημοι καὶ μὲ τὸ παραπάνω,
τὸν ἄσπρο τὸν Μελαχρινὸ, καὶ τὸν γυαλίτικα Γαλιηνό,
φερμάρω τὸν Φερμάνογλου καὶ τῶν ματιῶν τὸν Πίστη,
ποῦ μερικῶν ἀσθενειῶν τοὺς ἄλλαξαν τὴν πίστι.

'Εν τούτοις μετὰ λύπης μου δὲν εἶδα καὶ τὸν Τράντα,
πλὴν ἀντ' αὐτοῦ διέκρινα τὸν κύριον Σαράντα,
τῆς 'Αλεξάνδρας τὸν Γνεφτό, ποῦχει καὶ ταῖρι ζηλυτῶ,
κι' ἐκεῖ ποῦ τράμπαις ἔκανα μὲς καθε μὰς νωτόρο
κουτάζω καὶ τὸν Πατρινὸ, τὸν 'Αλφα Τραμπαδῶρο.

Πιχρῆστη κι' ὁ Κοκσόπουλος, ἕνας γυατῶς Βολιώτης,
παρέστη κι' ὁ Μηνόπουλος, γυατῶς Τριπολιτασιώτης,
δὲν ἔλειψε κι' ὁ Κομηννός ὁ Μεγαλοπολιτής,
κι' ὁ Κυταρίλος ἀπ' ἐδῶ, πανάκεια τῆς μύτης,
Τσουτσάνης ὁ Κορίνθιος κι' ὁ τῶν Σωκίων Ζερβός,
κι' ἕνας ὅπου μαυρίζεται καὶ γίνεται σουμας,
κι' ὄλους ἐκεῖ μὲς ἔφλεγε πνοὴ θερμοῦ λιός,
ὅπου γυατροὶ τὸν ἔφεραν ἀπὸ τὴν 'Αραπιά.

Κι' ἐν μέσῳ τῆς ἱατρικῆς ἐκείνης τρικυμίας
κι' ὁ κύριος Ριζόπουλος εὐρέθη τῆς Λαμίας,
καὶ τὸν Πετρίδη 'γνώρισαν, γυατῶ τῆς 'Αλεξάνδρας,
κι' ἦσαν καὶ δύο γυατρίτσαις μὲς 'στουὺς γυατροὺς τοὺς ἄνδρας,
κι' ἀνάτωσα καὶ τοῦ Βατοῦ τὸν Τριανταφυλλίδη,
'ψηλὸ λιγνὸ χωρατατζῆ καὶ τῶν γυατρῶν στολίδι.

Κι' ὁ Βαρλαμίδης ἦν ἐκεῖ, κανάγικα τοῦ δικαβόλου,
καὶ τούτος ἐκ τοῦ Βόλου,
κι' ἐκείνος τῆς Χαλκιδικῆς ὁ κύριος Κοτροζός,
κι' ὁ Καλλοντζῆς τῶν 'Αθηνῶν, χειροφῶρος καὶ φουριζός,
μὰ κι' ὁ Ροζάκης ἦν παρών, 'Αρχὰς μεσοῦς παιδείας,
ἀπὸ τὸ Λεοντάρειον ἐλθὼν τῆς 'Αρχαδίας,
καὶ δύο Κυριακόπουλοι, ποῦχουν πολλοὺς πελάτας
'στουὺς νέους Σπαρτιάτας.

Τὸν ἕνα κι' ἄλλον ἔκρινα κι' ἡ κρίσις μου δικαία.
τὸν Οἰκονόμου 'γνώρισα τὸν Θεσσαλονικέα,
τὸν Δακκαλάκη τὸν Σμυρνῶ, τὸν 'Ελευθεριῶδη,
μὰ κι' τὸν κύριον Ψαλτώρ, κλεινὸν 'Ασκληπιῶδη,
κι' ἄλλους Σμυρνεὺς ἐκύτταξα, τὸν 'Αλφα τὸν 'Αρώνη,
μὰ καὶ τὸν Γουμουκόπουλο τοξίνας νὰ σερῶνῃ.

Εἶδα καὶ τὸν Παπάπουλον, 'Ασκληπιῶδη ἀριστον
καθ' ἄπασαν τὴν Κάρστυον,
ἀλλὰ καὶ τὸν Δομένικον, ποῦ χεῖρες τὸσον φρήμν
καθ' ἄπασαν τὴν Κύμν.

Τὶ πρόσωπα διάφορα, τί σχήματα ποικίλα...

Π. — 'Αμμ' τὸν Κορόλλο τῶν Πατρῶν τὸν εἶδες, βρέ
[γχορόλλα;
Φ. — Δὲν ἔλειψε κι' ὁ Πουρναρῆς μὲς 'στ' ἄλλα παλιγκάρια,
καὶ δὲν ἀφῆκε τοὺς γυατροὺς νὰ πάρῃ γὰρ πουρνάρια.
Κι' ὁ Κόκορης τῶν 'Αθηνῶν παρῆν ὑπερπράνας,
καὶ μ' ἄρωμα σὺν λεμονιῶν
ἦτο καὶ πλῆθος φουσταγιῶν,

ἀλλὰ δὲν ἤθεε δυστυχῶς κι' ὁ Σιρζανὸς Φουστάνας,
κι' ὁ κασταῖνος Τακίρογλου τῆς Σμύρνης εὐ παρέστη,
σιτόγυρος δ' ὁ Σιτόπουλος ἐφύσ' ἀπὸ τὴν ζέστη.

Π. — Ἐπρέλλανες μὲ τοὺς γυατροὺς, μωρὲ φαρμακοῦμῃ.
Φ. — Κι' ὁ Φουντουλάκης ἦν ἐκεῖ, γυατῶς ἀπὸ τὴν Κρήτη,
κι' ὁ Μαντονάκης τῶν Χανιῶν μὲ τὸν Καλασιῶτη
κι' ὁ Παπαδάκης ὁ παχὺς καὶ κῆπονος μὲ ψασάκι,
Νικολαΐδης ὁ Σμυρνεὺς, γὰρ τῆς μασέλιας φίνας,
ὁ Σαραντινός ὁ μεστός,
ποῦ μὰς τὸν στέλλ' ἡ Ραιδεστιάς,
κι' ὁ Δάπλης ὁ καὶ Σάμιος, ὁ τῶσον γελασίνας.

Π. — 'Ακούς ἐκεῖ Συνέδριον νὰ κάνουν μὲς 'στὸ θέρος,
ὅπου καθέναν γίνεται μὲ τὸν ἰδῶτα λούτσα...

Φ. — Ἦν κι' ὁ Παπαντανόπουλος, γυατῶς ἀπὸ τὸ μέρος,
ποῦ βγαίνει μ' ἄλλους βουλευτῶν τὸν Κῶστα τὸν Πλατούστα.
'Εν τούτοις ἄλλως ἄρχισες νὰ κρυφοφουριζῆς...
θέλεις νὰ πῶ καὶ τοὺς ἐδῶ, μὰ τούτους τοὺς γνωρίζεις.
Εἶναι πολλοί, βρέ Περικλῆ, κι' ὅποιοι ἐπιγυριστῇ
λεπτομερῶς κατ' ὄνομα νὰ τοὺς ἀνικημετρήσῃ,
κάτι θὰ πῶρῃ 'στὸ λαμπὸ
γυατῆ δὲν ἔχουν τελειωμό.

Οὐχ ἦττον ὁ ζερακιανὸς παρέστη Μαλανθίνος,
κι' ἂν γὰρ τὸν Δόντα μ' ἐρωτῆς δὲν ἔλειψε κι' ἐκείνος,
δὲν ἔλειψε κι' ὁ Ταμιχῶσις, κῆπε κι' ὁ Τελιματάρης,
καὶ κρημα ποῦ δὲν ἤσωνα κάθο καὶ σὺ νὰ πάρῃς.
Χριστὸς ἀνάστη, Περικλῆ, τριήμερος ἐκ τάφου...
παρῆν κι' ὁ Σάββας ὁ γνωστός μετὰ τοῦ Σακορράφου,
καὶ σακορράφαις ἐβράβην κρηναὶ θεινωτῶν...
μὰ ποῖον ἔσγαχον νὰ πῶ καὶ ποῖον ν' ἀφήσω πρώτων;

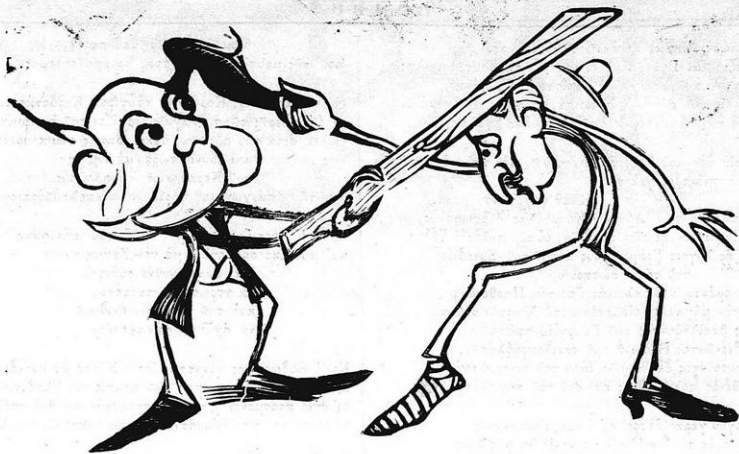
Κι' ὁ Στάης ἦν ἐκ Πειραιῶς, δόκτωρ κι' αὐτὸς μεγάλος,
κι' ὁ Κοντολέαν ὁ πολὺς κι' ὁ ρέκτης Ἰμπριῶλος,
ἀλλ' εἶδα κι' ἄλλους Πειραιεῖς μὲ 'στὴ μεγάλη φέστα,
τὸν κύριον Πρωτοπαπῆ, μὰ καὶ τὸν Παπατῆστα.

Κι' ὁ Φαραντάτος ἦν παρών, πολλῶν κλημνῶντων φάρος,
ἀλλὰ κι' ὁ Παδελούτσος πολὺ μὰς δίνει θάρρος,
κουτάζω τῆς ἱατρικῆς τὸν ἕνα κι' ἄλλον ὕψαλο,
καὶ τὸν Κανέλλη συναντῶ, κανέλλα καὶ γαρόφαλο.

Κουτάζω καὶ τὸν Γαβαλά,
τὸν Φίλσο, τὸν Κορομηλά,
τὸν Ρόχο, σ' ἕλα γνωστῶ,
ποῦχει καὶ πόλκα ροκοκό,
μὰ καὶ τὸν Μοντεσάντο
κι' ἄλλους... πῆρ ντιὸ σάντο.

Παρῆν κι' Ἄλεξανδρόγιαννος καὶ τούπαν: εὐ παρέστης,
δὲν ἔλειψε, βρέ Περικλῆ, κι' ὁ Πειραιώτης Ρέστης,
κι' ἄλλοτ' ἐπιφυλάσσομαι γιὰ νὰ σοῦ πῶ τὰ ρέστα
καὶ τῶν γυατρῶν τῆς συνταγαίς καὶ τῶσα μανιφέστα.
Δὲν ἦθκαν κι' οἱ Διδάκτρεις μὲσ' ἀπὸ τὸ Παρίσι,
ποῦναι γυατροὶ μὲ κρίσι.

Π. — Δὲν ἦταν κι' ὁ λυσίατρος, ὁ κύριος Παμπούνης;

Φ. — Παρῶν γιγτρὸς ἀπ' τοῦ Παριί, λεγόμενος Ματσούκης,
ὁ δὲ θεὸς τῶν ἱατρῶν, ὅστις ἔλευκοςφῶρει,
μετὰ στοργῆς τὸν κύριον Ματσούκην θηῶρει.

Κυττάζω πίσω καὶ ἔμπροστὰ
μικραῖς μεγάλας μύταις,
ἄλλους μὲ γένεια σεβαστὰ
κί' ἄλλους μὲ φαβορίταις.

Ἄλλους μὲ χαιτὴν λέοντος
καὶ μερικῶς μὲ μούσι
καθὼς τοῦ Ναπολέοντος
καὶ τοῦ Μυριανοῦση.

Εἶδα πολλοὺς ἀλλ' Κλεῶ μὲ χάριν κτενισμένου
καὶ φρεσκοουρισμένου.

Εἶδα κτενίσματα πολλὰ,
χωριστὰς μὲς ὅσῃ μέση,
κί' ἄλλοι ἑφοροῦσαν ἕψηλὰ
κί' ἄλλοι ἑφοροῦσαν φέσι.

Κί' ἀνακοινώσεις σοβαρὰς ἐφέλλιζαν τὰ χεῖλη,
κί' ἄκουσα τότε τὸν γιγτρά, τὸν ρέκτη Καρροφύλλη
νὰ πῆ πῶς πᾶν οἰνόπνευμα δὲν βλάπτει καὶ πολὺ,
ἀπεναντίας μέλιττα θαρρῶ πῶς ὠφελεῖ
νὰ σφίγγῃς λίγαις ποτηριαῖς κἂν οὐζῶν κἂν καστίχας
καὶ νὰ μὴν κλαῖς νυχθημερῶν γιὰ τῶν Ρωμηῶν τὰς τύχας.

Κί' οἶνος εὐφραίνει τὴν ψυχὴν τοῦ κτηνῆος ἀνθρώπου,
ἀλλ' ὁμως εἶναι, Περικλῆ, καὶ προῖον τοῦ τόπου,
κί' ἂν — ὁ μὴ γένοιτο ποτὲ — κανενὸς δὲν τὸ πίνῃ,
τί δάχθυλο θὰ γίνῃ;

Τούτων δ' ἀπαμειβόμενος Βλαχιδιανὸς προσέφη
πῶς κάθε σπῆρο καὶ κρασί καὶ μὲν μᾶς κάνει κέρει

κί' ἄμῃν ἄμῃν φωνάζομε καὶ τόκα μας, ἀδερφεῖ,
μὰ κί' ὄλα μας τὰ σωθικὰ συγχρόνως καταστρέφει.

Ὁ δὲ θεὸς Ἀσκληπιὸς σεπτὸς καὶ βαθυπύγων
ἐπρόσεχε ὅτων ἱατρῶν τὸν ἕνα κί' ἄλλον λόγον,
κί' ἐκράτει ράβδον σεβαστὴν μετ' ἀπαθούς γαλήνης,
κί' ὄρις ἐστρέφετο σοφὸς εἰς τὸν κορμὸν ἐκείνης,
κί' εἶχε καὶ σύμβολον τρανὸν
ἕνα μεγάλον πετεινόν,
κί' ὁ πετεινὸς ἐκύτταζε τοὺς φέροντας τὰ πρῶτα,
μὰ κἄπποτ' ἐστρεφε γλυκὰ
καὶ ὅτ' αὐτὴν τριγύρω θηλυκὰ
γιὰ νάβῃρ καμμὰ κῶτα.

Σπεύδω πρὸς τὴν Πανακείαν καὶ πρὸς τὴν Ἰαῶν,
κί' ἀκούων νόσου φοβερὰς θαρροῦσα πῶς νοσῶ,
κί' εἰμίμια σὺν ἀμάρτης καὶ πρόστυχος καὶ νῆνος
πῶς πίσω ρετινόλαδο, κραιμαπανά καὶ γιάνος.
Πλὴν ὁ πατήρ Ἀσκληπιός, ὁ κόσμον συνταράξας,
ἕνα πρὸς ἀνακοίνωσιν κάθε γιγτρός ἐσφρίγα,
τὴν ράβδον τὴν ἱστορικὴν τοῦ Πεζοπούλου θράξας
τὰς λεγώνας τὰς σφικτὰς τῶν νόσων ἐκνήγα,
καὶ τότε γιὰ μικροβία δὲν μ' ἔμελε κουκοῦτσι...
ἀμέσως τέφριλότιμα τὸ ἴσχυον παππούτσι.

Κί' ἐν μέσῳ τῶσων σοφῶν
κί' ὁ μάμμος Λοῦρος ἦν παρών
νὰ τοὺς μαζεύῃ τὰ λουριά
μὴ γίνουιν ἀπὸ δύο χωριῶν.

Κί' ὁ Καρμηῆτας κί' Μακκῆς κί' ὁ πρῶτος ὁ Μαγγίνας,
κί' ἕνας γιγτρός τῆς ἐποχῆς τῆς παλαιᾶς ρεγγίνας,
παρῶν κί' ὁ σκώπτης ὁ Ζωγῆς, ποὺ λέει χωρατάδες,
ἐν τούτοις δὲν ὠμίλησε κανενὰ γιὰ Ζωγάδες.
Παρέστη καὶ τῶν Ἀθηνῶν Νικολαΐδης Ρήγας,

ἀνακοινώσεις ἔκαμε κ' ἐκεῖνος οὐκ ὀλίγας,
Μαλτέζος καὶ Ροντόπουλος, γιατροὶ σπουδῆς ποικίλης,
ἀλλὰ κ' ὁ κυκνοτρόχλος παριστατο Τραχίλης,
κ' ἄλλοι ποῦ δὲν τοὺς γνῶρισκα, ντοτόροι διαβασμένοι,
κ' ἀπὸ τὴν Ἀκαντέμια τοῦ Παντοῦτος βγαλμένοι.

Π.—Μὰ δὲν μοῦ λές, βρέ Φασουλῆ, δὲν ἦταν ἐκεῖ πέρα
καεῖς κτηνιατρος γιὰ σέ ;

Φ.— Κακὴ ψυχρὴ σου ἔμερα.
Παρέστη κ' ὁ τῶν Ἀθηνῶν Κοιμωὺς ὁ στωμίλος,
κ' ὁ Παπαγιάννης τῶν παιδιῶν, ὅσπερ πολλοὶ ὁ ζῆλος,
ἐν ἄλλοις λόγους Γραμματεῖς αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου,
τοῦ τόσον σωτηρίου,

τοῦ γενομένου ἁγῶν κλεινῶν ὑπὸ τὸν Παρθενῶνα
κατὰ τὸν μέγαν κ' εἰκοστὸν μετὰ Χριστὸν αἰῶνα,
ἡσυχῶς βασιλεύοντος τοῦ Γεωργίου πρώτου
καὶ κυβερνῶντος Θεοδωρῆ τοῦ σανδοπροβλήτου,
χειροκροτοῦντος δὲ θεομῆς ἐμοῦ τοῦ πατριώτου
καὶ καθενὸς πολυπαθοῦς καὶ σοῦ τοῦ παραλύτου.

Χειροῦργου γέρας ἔφερε κ' ὁ νέος Γερουλῶνος,
κ' ἐγὼ πρὸς τὸ Συνέδριον σταφρεῖς ὑπερπράγας
ὄρεβοῦρ ὄρεβοῦρ ἀνέκρως φρενήρης,
ὅσταν νά, βρέ Περικλῆ, κ' ὁ κύριος Γκῆνιρης,
ὅπου σωφρόνας κυβερνᾷ τὸ βουρλιμένο σῆπτι
τοῦ μακρίτου Χιώτη καὶ Ζωρῆ Δρομοκίτη.
Μὲ πλῆθος ζουρλομκνῶν προβάλλει μὲς ἁτὴ μίσση
καὶ προσπαθεῖ καὶ τοὺς γιατροὺς κ' ἐμὲ νὰ σφικτοδέτη.

Πλὴν εἰς αὐτὰ τὰ χωρὰτὰ ποσῶς μὴ διδῆς πίστιν
καὶ εἰδου πᾶντ' ἀληθινὸν τῆς Ἐπιστήμης μυστήν.
Κλίνε καὶ σὺ τὸ γόνυ σου πρὸς τοὺς Ἀσκληπιάδας
καὶ τοὺς ἐντὸς καὶ τοὺς ἐκτὸς,
ὅπου κ' ἡμέρας καὶ νυκτὸς
κρατοῦν ἀσθέτους τὰς λαμπρὰς τῆς Ἐπιστήμης δῆδας.

Π.— Κι' ἐγὼ μὲς ἴστὸ Συνέδριον ἐπήγα, Φασουλῆ,
ποῦ λέγεται Βουλῆ,
κ' ἔλεσινὸς κ' ἀνήμπορος ἐμπρὸς τῆς ἐσταματήσκα,
κ' εἶδα τὴν ψωροκώσταν, τὴν δόλια τὴν σακκάτιαν,
κ' ἄκουσα τούτη τὴν κυρὰ
νὰ λερῆ τέτοια θλιβερά.

Ἐγὼμ' ἐκεῖνη ποῦ πονῶ καὶ παιζῶ Καρκίσιο,
ποῦ τόσο μὲ γιατρεῖνε καὶ γιατρεῖν δὲν ἔρισκω.
Ἄπὸ ντοτόρους δὲν ἔμπορῶ μὴν ὄραν νὰ γλυτώσω,
καὶ τῶρα πάλ' ἡ καφερῆ
ἔχω γιατρὸν τὸν Θεοδωρῆ,
κ' ἐνέσιες οἰκονομῶν μοῦ κάνει κάθε τόσο.

Ἀναστανῆζ καὶ βογγῶ
ἴσῃς φτώχειας τὸ κρεββάτι...
βλέπω κ' ἐκεῖνον τὸν μουγγὸ
κ' ἐκεῖνον τὸν Κορριάτη.

Γιατροὶ μου ἔγιναν κ' αὐτοὶ
καὶ δόκτορες μεγάλοι...
μοῦ λέν κ' οἱ δύο τῶν ἴστ' αὐτῆ
κ' ὁ γέρος ἴστὸ κεφάλι.

Μὲ δέρνει παραλήρημα, πολλὸς παρῶσμος,
κ' ὁ Θεοδωρῆ ποῦ κυβερνᾷ

θερμὸ κλοῦτηρι μὲν περνεῖ,
ποῦ τῆς μουρλούζας λέγεται προῦπολογισμός.

Θὰ τὰ κορδῶσω, Κορδῶν, ντοτόροι Κορδῶνατοι,
κ' ὁ Θεοδωρῆ τῆς συνταγῆς ζεστίκει τοῦ Κορριάτη.
Θέλει δικά τοῦ βότανου, θέλει ἴδικις τοῦ κούραϊς,
καὶ σβύνει τῶρα μὲ θυμὸς
τοῦ Κερκυραίου τοὺς νομούς,
καὶ τῶν ἐπάρχων μὲ φρεῖ ψηλοκαπελαδοῦραϊς.

Κι' ὁ Κόντες ὅταν τῆμαθε πολὺ τοῦ κακοφάνη
καὶ μυστικὸ συμβούλι μὲ τὸν Ζαήμη κάνει.

Καὶ σφωφονεῖνε σοβαροὶ
νὰ στρώσουνε πεσέτα,
καὶ τοῦ ντοτόρου Θεοδωρῆ
νὰ σχίσουν τὴν ρεσέτα.

Κι' ὁ Θεοδωρῆς εἶνεται ἴστον Κόντε μὲ σανιδι
κ' αὐτὸς μὲ τὸ σαρκῆνι τοῦ κτυπᾷ τὸν Κορδονίδη,
κ' ἐγὼ προσμένω γιατρεῖν, στρατεύματα καὶ στολούς...
κλάψετε καὶ τὴν ἀρρωστη καὶ τοὺς γιατροὺς τῆς ἄλως.

Τέτοια καὶ πάλι θλιβερὰ
φωναῖζ' ἡ κακοφάνη,
καὶ μὴ ῥωτῆς, βρέ μασκαρῆ,
τί λύπη ποῦ τὴν ἴπρη.

Φ.— Αὐτὰ τὰ νέα ποῦ μοῦ λές γλίχας φοραῖς μοῦ τᾶπες...
Π.— Ὅρες λοιπὸν κατὰμοῦρα μὲ μουντζα καὶ τρεῖς φάπια.

**Καὶ καμπόδαϊς ποικιλίας,
ἠἴδλους λόγους ἠγγελίας.**

Σκουπιδιά, τυτόστιν ἔπος σατυρικόν.
μὲ γλῶσσαν Ἀσκαράτου, ὄντως μοναδικόν.
Σ' ἕνα μεγάλο κάρρο διάφορα σκουπιδία,
τουρβούραϊς, φουστανελίαις, τρήχαις, ἀποκατενίαις,
κάνουν Βουλῆ σπουδία κ' ἀκούς ρητορικαῖς,
κ' ἕνας τοῦ πετρελαίου πρωτεύει τενεαῖς.
Κι' ἐξιστοροῦν ἐμμέτρως πομπὰς λογιῆς λογιῆς
φαυλεπιφάουλο γῆς,
μὰ λένε τέτοιους στίχους ἐκεῖνα τὰ σκουπιδία,
ποῦ γίνονται τῆς Μούσης πολύτιμα στολιδία.
Ἔργον τοῦ Πολυλίου τοῦ Δημητριοπούλου,
τῆς μουσολήπου λύρας θεράποντος καὶ δούλου.

Ἰπὸν δρόμον τοῦ Σταδίου κ' αὖξων εἰκοσιετρία
κατὰφωτος καὶ μέγας κ' ἔλος κοκεταρῆ
οἶκος βασιλικῆς
κ' ἐμποροραπτικῆς
τοῦ ράπτου Γεωργίου τοῦ Παπαζωάνου,
ποῦ γνῶρισε τὸ γόστον κάθε πρωτευουσάνου.
Αὐτὸς δὲν φέρνει κόπτας ἐκ τῆς Εὐρώπης ξένους,
τὸ κόπτειν καὶ τὸ ράπτειν εἶναι δουλεῖν ἴδικις του,
κ' ἔχει πελάτας τῶσους κατενθουσιασμένους
καὶ μὲ τὸ κόψιμό του καὶ μὲ τὴν ραπτικὴ του.
Καὶ τρέχουν ἐκλεκτοὶ σ' ἐκείνον ὀλοένα,
καὶ κόψε με κ' ἐμὲ καὶ φέρε με κ' ἐμένα
καὶ κάνε με κωδράμι καὶ δακτυλιδιέ μίσση,
καὶ τρεῖς εὐτυχημένους ἐκεῖνος ποῦ θὰ πῆσῃ
ἴστου Γεωργίου τὴν ψαλλίδα, ἴστου Γεωργίου τὴν βελόναν,
κ' αὐτὴν ὑπερψοῦτε καὶ νῦν καὶ ἴστον αἰῶνα.